

ninger, der følger af folkeretten. Med forslaget kommer dette til at fremgå udtrykkeligt af loven.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

(retsplejeloven)

Til nr. 1 (§ 985 a)

Efter det foreslåede *stk. 1* kan Den Særlige Klageret efter rigsadvokatens begæring tillade, at retsforfølgning i en sag, som er pådømt ved en domstol uden for den danske stat, og hvor tiltalte er frifundet, finder sted her i landet, når betingelserne i § 976, stk. 1, nr. 1, er opfyldt.

Den Særlige Klageret kan således tillade, at retsforfølgning finder sted, hvis det ifølge en tilståelse, som tiltalte senere har afgivet, eller andre beviser, der senere er kommet for dagen, må antages, at tiltalte har begået den forbrydelse, som tiltalte er frifundet for ved den udenlandske dom. I sådanne tilfælde vil princippet om *ne bis in idem* ikke være til hinder for retsforfølgning, jf. herved også lovforslagets § 1, nr. 1 (forslag til straffelovens § 10 a, stk. 2, nr. 2), og bemærkningerne hertil.

Efter det foreslåede *stk. 2* finder retsplejelovens bestemmelser om formkrav og om behandling af begæring om genoptagelse tilsvarende anvendelse ved behandling af rigsadvokatens begæring om retsforfølgning her i landet. Det drejer sig nærmere om retsplejelovens § 979, stk. 2, 1. og 4. pkt., § 980, § 981, stk. 1 og 3, § 982, 1. pkt., og § 985.

Henvisningen til retsplejelovens § 979, stk. 2, 1. og 4. pkt., indebærer, at rigsadvokatens begæring om retsforfølgning her i landet skal indgives skriftligt til Den Særlige Klageret og må angive de omstændigheder, hvorpå den støttes, og de beviser, som menes at kunne give sagen et andet udfald. Endvidere bør en udskrift af den tidligere dom medfølge tillige med en dansk oversættelse heraf.

Der foreslås ingen absolut frist for rigsadvokaten til at fremsætte begæring om retsforfølgning her i landet efter forslaget til retsplejelovens § 985 a. Det forudsættes imidlertid, at retsforfølgning ikke tillades, hvis begæringen ikke er indgivet inden for rimelig tid efter, at anklagemyndigheden har fået de oplysninger, der efter den foreslåede bestemmelse kan føre til retsforfølgning. Ved afgørelsen af, om rigsadvokaten har fremmet sagen med rimelig hurtighed, bør det indgå, at anklagemyndigheden i sager af den omhandlede karakter normalt vil have behov for at indhente oplysninger fra udenlandske myndigheder. Herudover skal der

udarbejdes en oversættelse af den udenlandske dom til brug for Den Særlige Klagerets behandling af sagen, ligesom anklagemyndigheden bør have rimelig tid til at overveje, om sagens karakter tilsiger, at der bør indgives begæring efter den foreslåede bestemmelse.

Den foreslåede henvisning til retsplejelovens § 980 indebærer, at Den Særlige Klageret straks ved kendelse kan afvise begæringen, hvis der ingen grund er opgivet, som efter loven kan bevirke, at retsforfølgning her i landet bør tillades (stk. 1). Hvis begæringen ikke straks afvises, skal modparten (domfældte) have lejlighed til at udtale sig skriftligt eller mundtligt (stk. 2).

Som følge af den foreslåede henvisning til retsplejelovens § 981, stk. 1 og 3, vil Den Særlige Klageret kunne give de fornødne pålæg (til rigsadvokaten) med henblik på at tilvejebringe yderligere oplysninger, inden retten træffer afgørelse (stk. 1). Endvidere vil beslutninger vedrørende forberedelsen af forhandlingen af rigsadvokatens begæring om retsforfølgning her i landet i lignende omfang som bestemt for ankesagers vedkommende kunne træffes af rettens formand (stk. 3).

Den foreslåede henvisning til retsplejelovens § 982, 1. pkt., indebærer, at Den Særlige Klagerets afgørelse om at følge eller forkaste rigsadvokatens begæring om retsforfølgning her i landet træffes ved kendelse. Hvis begæringen tages til følge, skal kendelsen gå ud på, at ny hovedforhandling skal finde sted.

Som følge af den foreslåede henvisning til retsplejelovens § 985 vil Den Særlige Klagerets kendelse om rigsadvokatens begæring være endelig og upåankelig.

Hvis Den Særlige Klageret tillader, at retsforfølgning kan finde sted, skal sagen efter det foreslåede *stk. 3* behandles ved byretten efter de almindelige regler om hovedforhandling i 1. instans, jf. herved retsplejelovens kapitel 77 og 78.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

(lov om visse forholdsregler i henhold til De Forenede Nationers pagt)

Til nr. 1 (§ 1, stk. 3)

Efter § 1, stk. 1, i lov nr. 156 af 10. maj 1967 om visse forholdsregler i henhold til De Forenede Nationers Pagt kan der efter forhandling med Udenrigspolitisk Nævn ved kongelig anordning træffes sådanne forholdsregler, som Danmark i medfør af FN Pagten er forpligtet til at iværksætte til gennemførelsen af beslutninger, der er truffet af FN's Sikkerhedsråd i over-